

CSALOG ZSOLT

Szemben ülés, hetvenhárom június**

Söröztünk a teraszon a költővel ez így túl egyszerű csaknem hazug több reményt nyújt a megragadásra ha előbből kezdem leültem a teraszon vártam tájékoztam rendeltem majd megláttam PGY-t a kitárt ajtón át egy benti asztalnál ült és kéziratot vagy kéziratokat javított felálltam melléléptem és mondtam szia ha már nem dolgozol gyere ki ott ülök fordítva nem akartam volna egy néger lány miatt aki a teraszon a tőlem második asztalnál ült egy fiúval narancslevet ivott és mosolygott

körülbelül húsz perc múlva kijött ömlesztett cuccaival és fél üveg sörével leült velem szemben aztán újra felkelt szólt a pincérnek hogy átköltözött visszaült próbálva a viszonylagos nyugalom állapotába kerülni ugyane célból valamelyikünk egy nyomatékosító szót is kiejtett na vagy ilyesvalamit és néztük egymást valamint rágyújtottunk egymás cigarettájából PGY próbált mosolyogni de hamar felhagyott a kísérlettel

viszonylag rövid idő elmúltával beszélgetni kezdtünk szemelvényeket adtunk elő egymásnak legfrissebb veszteségeinkből én kissé túlságos terjengősséggel ő kissé túlságos tömörséggel mindketten csak személyes síkon maradva de egyre inkább érezve az általánosulás nyomasztóan közelgő lehetőségét sőt kényszerét ültünk szemben sajnálatos sőt szomorú sőt reménytelen dolgokat tapogatva én cáfolandó magamnak a kibontakozó reménytelenséget újra megkerestem PGY vállá fölött a néger lányt aki csakugyan narancslevet ivott neki is lehet stílusérzéke nemcsak nekem sőt de azután szem elől tévesztettem töltöttünk és ittunk de nem találtuk a sörívás örömét nem jött be az a nálam többnyire fellépő jóérzés hogy most sört iszom Éva? kérdeztem ja igen a múltkor említettem már de most nem melegült fel az a meleg amely a múltkor a rövidhír nyomán oly szép váratlansággal támadt néha egy hétig is vagy hetekig azt mondja PGY igen én is én is örömtelen alkalmi rokonulás szemben ülés pedig néhány éve még kellett az emberek azt mondja csupa lekonyult végű dallam lejtő vagy alázuhanó görbe

kutat a holmijában kiválaszt néhány verset ezeket olvassam el a leesett végű dallamok pontos másai PGY néhány átélt koituszának lefolyása rajzolódik elő bár nagyon is belső lefolyása

* „9 Őrizz meg engem a törtől, amelyet nekem vetettek, a gonosztevők csapdájától! 10 A bűnösök beleesnek saját hálójukba, én pedig elkerülöm azt.” Amint az összeállításunk szövegeit gondozó Soltész Márton, az író monográfiája megjegyzi: „Ez a pár sor pontosan mutatja Csalog Zsolt érett művészetének báziskérdését: miként tapintható ki a 20. századi emberek emlékein-önképein keresztül hit, sors és bűnösség egymással szorosan összefüggő viszonya?”

** Gépirat. Lelőhelye: OSZK Kt., Fond 445/443.

Első megjelenése: Soltész Márton, *Csalog Zsolt*, Argumentum, Budapest, 2015, 64–68. Az életút szempontjai szerinti értelmezését lásd: *Uo.*, 68–69.



PGy helyzete most eleve előnyösebb ő már elidegenedett nem a valószínűleg több évvel ez- előtti koituszoktól hanem a versektől bár az ember bizonyos mértékig az öleléseket is maga mögött hagyja ez most egy ilyen beteg estefelé az én helyzetem kellemetlenül túlexponált le- hetne kezemben a versekkel ennyi személyesség közepébe kerülve azt nyilván úgysem fog- hatom fel hogy az ő elidegenedettsége révén személyes reláció a papírlapok fölött csak egy- oldalú tehát nem létező és semmiféle magamtartásra nem int másrészt azonban mindez tel- jesen felesleges helyzetfelmérésnek bizonyul csak a szituáció egyetlen pillanatának ijedelve a sorok váratlan készséggel olvadnak bennem utánuk a személyes reláció másképp tér vissza elfelejtődik és visszatér felépül meglepetten érzem hogy strukturálódásnak indulnak (szer- kesztő! kérem meghagyni! igazán nincs rá magyar szó!) strukturálódásnak indulnak valami- féle dologok amelyek pihent fejjel behatóbb vizsgálatot érdemelnének PGy további néhány la- pot válogat ki egy dossziéból elfelejtem megkeresni a néger lányt körülbelül ekkor fizethet- tek mert később a versek után tíz-tizenöt perccel már más ült annál az asztalnál elolvasom ezeket is kezemben fogom a kéziratlapokat az asztalon sörösüvegek cigaretták poharak ha- mutartó paksaméta papír az asztal rövidre zárt részletessége fölött moccanni érzem egy kife- jezés lehetőségének reményét közös szemétdombunk okos lajstromba szedve groteszk ki- elégtelenség PGy másik válla fölött a téren lassan sötétedik sovány válla van

TD és KJ ezt pompásan csinálják abszolút korrektül akár ellenőrizni is lehet megkérdezni VT- től illetőleg a másik esetben a megfelelő monogramoktól és kiderül hogy valóban és ponto- san így történt képeik totálisan intenzívek mindamellettt egy bizonyos vonatkozásban hallat- lanul szolidak és talán éppen ebből eredően jelentésteljesek és jelentőségteljesek nosztalg- kusan tisztelem ezt az ideális európaiságot igazán nem fejez ki értékítéletet ha azt mondom én erre képtelen vagyok nekem óhatatlanul belerondít mindenbe valami primitíven tragikus komponens

felugorva a második fogástól KGy-vel egy folyosó vörös kókuszszőnyegén sietünk végig csak azért nem futunk nehogy leleplezzük magunkat egymás és önmagunk előtt rettenetesen nyú- lós ragacos helyzet adódna és hátha feleslegesen természetesen bambán reméljük hogy fe- leslegesen zárt ajtó ez az? előtte tálcán érintetlen reggeli a másik szoba nyitva üres kabát a fogason két izzadt deformálódott arc néz egymásra hirtelen jött alkalmi közösség hazudozás- ra használjuk talán basznak? de ez persze tarthatatlan nekiesünk az ajtónak már alig ügyelve a leplezgetésre a kertbe futunk megkeressük az ablakot alatta hófolt a szobában pokrócba csavarva alszik PGy vissza az ajtóhoz aztán aztán aztán még nem vitték el a második fogást amikor megérkeznek egyenként álomból ébredt szemmel a kislány mosolyogva visszahozza a levest H marokkói királyról beszélgetünk ezerkilencszázhetvenhárom ugyebár rosszak az idegek de az ember próbálja tartani magát

ülünk a teraszon váratlan szembesülés PGy nekem is tölt a harmadik üvegből kétszemélyes miniszocietász semmivel sem kevésbé sajnálatos sőt szomorú sőt reménytelen ezen belül mégis valami celofánszerű reményt nyújt fogalmam sincs micsodára nézem ahogy tüzet csi- nál kicsit talán túl körülményesen is a minimális erősségű esti szélhez képest a fellobbantott gyufaszál lángját a skatulya szűk csövébe menekítve nézem magam amint tüzet veszek a ke- zében melengetett lángból kissé talán túlságosan is szűkszávuán vagy gesztusszegényen a

speciális helyzethez képest kezére alig emlékszem magára a kézre régóta ismerem ezt a vonásomat jobban őrzöm a mozdulatokat mint a lények statikus létére vonatkozó emlékeket talán mert a létező iksz ipszilonnál mindig is jobban érdekelt annak viselkedése bármiféle akció pillanataiban a babrálás a gyufával inkább mint maga a kéz de sajnos az is lehet hogy mindössze felületes vagyok PGy relációjában ez különösen valószínű mivel ő feltehetően sok mindent elkövet hogy mozdulatok és mozgások mögé rejtse magát vállalnak és függőleges tengelyének ahogy az asztalok közt közelít valami sajátos sietésbe kényszerített merevsége de sajnos az effajta jelenségek regisztrálása irodalmi úton úgyszólván lehetetlen pedig éppen ezek a dolgok hagyják bennem a legmélyebb lenyomatokat mintha csak halotról lenne szó a hasonlat és maga a distinkció is elég értelmetlen persze a mai élők kis hibalehetőséggel halottnak is felfoghatók a nyaknak melyre konkrét mivoltában úgyszólván nem emlékszem egy egészen jellegetes rándulása

a dolgokat idealizálni mindenképpen hiba lenne szemben ülésünk nem volt zavartalan pontosabban rengeteg félreértés terhelte én elmulasztottam PGy figyelmét felhívni a néger lányra aki majdnem mögötte ült talán csak azért mivel e motívum valódi lehetőségét a jelenség-halmazban csak sokkal később éjjel egy-félkettő tájban ismertem fel ámde lehet hogy ez pusztán olcsó mentés keresés és a motivációk valójában sokkal sötétebbek voltak vagy hogy egy másik példával éljek nem adtam semmiféle magyarázatát illetve nem adtam meg az egyetlen és hiteles magyarázatát annak hogy miért csak az én üveg sörömet fizetem miért hagyom hogy PGy külön fizesse azt a kettőt amit ő rendelt de amelyek közül a másodikat már úgyszólván közösen tüntettük el nem adtam magyarázatát mivel a kurrens kontextusban nem tudtam elhelyezni a megfelelő mondatot valamint mert bajos is megadni az ilyesféle magyarázatot hiszen e magyarázat óhatatlanul felveti annak szükségességét is hogy megmagyarázzam miért tartottam szükségesnek e magyarázatot satöbbi summa-summarum megmeglegyintett közben a gikszerek okozta hűvös lebbenés is és PGy-t is bizonyosan hasonlóan érintette mindez másrészről feltételezem hogy hasonló gikszerekbe PGy is belekeveredett vagy -kényszerült például azt hogy hány óra lehet nyilván ahelyett mondta hogy neki sincs pénze további sörre ezekből a legalábbis ügyes lépésekből származó könnyű fájdalom sajnos úgyszólván végig ott volt a legjobb percekben is

én először PGy bal válla fölött néztem meg a már kivilágított oszlopórát majd felesleges kontrollképpen a sajátomat is és közöltem a leszúrt tapasztalatot úgy emlékszem fél kilenc volt ezután még a téren állva rövid dialógus következett amelynek igyekeztünk némi összefoglaló jelleget adni megfelelő mennyiségű új motívum szerepeltetésével de amely mindkettőnk be nem vallott mulatságára már túltengett a formális elemektől és egészében inkább térkitöltő jellegűre sikerült részletes visszaadásának nemigen lenne értelme és dialógusok dokumentálására megfelelő irodalmi módszer amúgy sem ismeretes.

973. június